

Изповедта при децата

Автор: прот. Вадим Леонов

Изповедта за децата е много важен етап в техния живот. В този момент, когато те започнат да разбират, че носят отговорност за своите постъпки не само пред своите родители и пред възрастните хора, но и пред Бога. Разбира се, родителите преди изповедта, са длъжни да напомнят за съществуването на духовни отговорности. Всеки грях, който извършва човек наранява Бога, причинява болка на Господа. Детето ще разбере това. Бог обича всяко дете и иска да му помогне, но за това е нужно да изпросим от Бога прошка за тези грехове, които сме извършили. Лично аз със своите деца, за да им е леко на изповед, понякога вечер, беседваме за това, като им обяснявам какви грехове сме извършили днес, и с какво сме огорчили Бога. Тогава детето разбира, когато дойде на изповед, за какво именно да проси прощение. Много често в семейството стават някакви конфликти, недоразумения, и ние някак си ставаме съучастници на лоши греховни постъпки. И тогава аз внимателно говоря с детето, и то ме разбира. И по аналогия на това, и за свои някои тайни постъпки, то може да каже на свещеника. В никакъв случай не трябва да се плаши детето с Бога. От първия момент детето трябва да разбере, че Бог го обича и е готов да му помогне и, че малкото препятствие на този път, това са лошите постъпки, които детето извършва. Тогава детето с радост ще се избавя от тези грехове, ще се кае за тях, за да възстанови своите отношения с Бога.

Ето тази представа за любещия Бог, преди всичко, трябва да бъде настанена в младото сърце на малкото човече, и това зависи от неговите родители. Грехът разбира се е зло, но то никога не може да измие Божията любов. Тази любов се възстановява чрез покаянието в изповедта. Трябва да се откажем от греха и повече да на го извършваме.

Още едно важно духовно средство – това е да се приучват децата да искат прошка от родителите си. Ако детето с лекота иска прошка от родителите си, то ще му бъде и леко да се изповядва. А ако през цялото време се оправдава, капризничи, счита себе си за право, пред родителите си, които постоянно вижда, то за съжаление, когато дойде на изповед, ще бъде трудно да му се обясни в какво е виновен пред Бога, Който то не вижда. Затова от родителите зависи много.

Примерна изповед за деца

- Съгреших с неверие
- съгреших с маловерие
- съгреших със съмнение
- съгреших с вярване в зодии
- съгреших с викане на духове и занимаване с магии
- съгреших с неходене в храма
- съгреших с неказване на молитви сутрин, вечер, при хранене
- съгреших с непостене*
- съгреших с непослушание към родителите
- съгреших с неуважение към по-големите
- съгреших със сърдене
- съгреших с настояване на собственото мнение и желание
- съгреших с лъжа
- съгреших с преструване
- съгреших с каране с родители и близки
- съгреших с мързел, безделие, излежаване
- съгреших с обиждане, когато ми правят забележка

- съгреших с обида и наскърбяване друг човек
- съгреших с раздразнителност
- съгреших с побой
- съгреших с лошо отношение към други хора
- съгреших с отмъстителност
- съгреших с подозрителност, мнителност
- съгреших с нехаресване на храната
- съгреших с?
- съгреших с мъчение на животни
- съгреших с неизпълнение на задълженията си
- съгреших с гордост
- съгреших с обичане и търсене на похвали от другите
- съгреших със суета (харесване нови и хубави дрехи, грим, червило, гривни, пръстени, обици)
- съгреших с празни приказки
- съгреших с говорене, слушане на глупости
- съгреших с гледане на телевизия и неприлични неща
- съгреших с празно прекарване на времето пред компютъра, играене игри и възприемане на всичко неподобаващо
- съгреших с любопитство
- съгреших с пушене
- съгреших с опитване на алкохол
- съгреших с ходене на заведения и дискотека, танцуване
- съгреших със слушане на музика с неприлично съдържание
- съгреших с осъждане-говорене лошо за друг човек
- съгреших с надменност
- съгреших с унижаване на другите
- съгреших със завист
- съгреших със злопаметство
- съгреших със сплетни
- съгреших с нескромност
- съгреших с празно харчене на пари
- съгреших с кражба

*децата постят по преценка на свещеника в зависимост от възрастта, семейството, здравето и други обективни фактори.

Тази примерна изповед е само помощно средство при подготовка за тайнството Покаяние. Тя не трябва да се счита като точен шаблон, а само като ориентир за изповядващите се деца.

ВЪПРОС:

-По кое време на богослужението трябва да водим децата в храма?

ОТГОВОР:

-Разбира се тук трябва да бъде проявена родителска мъдрост и да се види какви духовни сили има собственото ни дете, на какво е способно. Храмът не трябва да е в тежест, неприятен за детето. Срещата с Бога – това е радост. И затова, ако ние го водим на пълния кръг от богослужението, то ще започне да скучае и да се измъчва. Рано и много бързо ще се съблазни и ще започне да търси всякакъв повод само и само да не идва в храма.

Разбира се, не трябва да се изпада и в другата крайност – да се ходи по прищевките на детето, защото то скоро лесно ще разбере, че родителите го слушат за всичко, съобразяват се с неговото желание, и тогава ще търси възможност да се отклонява от храма.

Мъдрите родители знаят възможностите и силите на своето дете. Дали може да постои в храма 30 мин. или 40 мин. или 50 мин. В рамките на такъв интервал трябва да преценим. Също и детето обезателно да се причасти, да се изповяда, ако е по-голямо от 7 год., да чуе Евангелието. И даже в този случай ако не успеем да дойдем за началото на богослужението, или ако не останем до края, може според мен да се нарушат тези рамки, заради духовната полза на малкото дете.

Този въпрос бе обсъждан на епархиалното събрание на Руската Православна Църква при покойния патриарх Алексий. Той специално обръщаше внимание на свещениците в Москва по този въпрос, и беше казал нещо подобно, че не трябва децата, които не са готови да се водят в самото началото на богослужението, и да бягат от скука по целия храм, пречейки на всички да се молят и загубвайки страхът Божи. Водете ги в средата на службата или даже може би само за Свето Причастие, ако са съвсем малки, и няма нищо страшно ако родителите в този момент духовно пострадат. Т. е. правейки го не от леност, а именно заради своето дете. Руската Църква има за това благословението на своето свещенослужение.

<http://pravoslaven-sviat.org/detska-izpoved/>

